

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/35/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012205496
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012205496.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa: S., bytom H., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul.29.augusta č.8, Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11.decembra 2013, č.k. 5 Sd 321/2012-47, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 11.decembra 2013, č.k. 5 Sd 321/2012-47, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 11.decembra 2013, č.k. 5 Sd 321/2012-47, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX zo dňa 19.júna 2013 v spojení so zmenovým rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X. z 23.mája 2013 a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX zo dňa 19.júna 2013 odporkyňa podľa § 70 a § 82 zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) navrhovateľovi od 14.februára 2012 priznala invalidný dôchodok v sume 107,40 eura mesačne, keďže bol uznaný invalidným pre 45% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej aj „miera poklesu“). Rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X z 23.mája 2013 odporkyňa zvýšila invalidný dôchodok navrhovateľa od 10.apríla 2012 na sumu 109,30 eura mesačne po zhodnotení doby dôchodkového poistenia navrhovateľa z titulu jeho samostatnej zárobkovej činnosti v období od 1.júla 1998 do 30.júna 1999 s odôvodnením, že dôchodok bol zvýšený až odo dňa zaplatenia poistného na dôchodkové poistenie za uvedené obdobie dňom 10.apríla 2012. Navrhovateľ sa v konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne domáhal spätného priznania invalidného dôchodku, poukazujúc na to, že zdravotné problémy má už od roku 1978 a žiadal aj o zvýšenie priznanej miery poklesu s ohľadom na problémy súvisiace s trombózou. Krajský súd z lekárskeho správ (ďalej len „posudok“) posudkového lekára pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne z 24.apríla 2012, resp. 30.októbra 2012 mal preukázané,

že posudkoví lekári zhodne za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa (§ 71 ods.6 zákona) určili obojstranné obmedzenie pohybu bedrových kĺbov stredného stupňa so 45% mierou poklesu, ktorú určili podľa kapitoly XV, oddielu G, položky č.41.2 písm. b) prílohy č.4 zákona. Dátum vzniku invalidity posudkoví lekári určili dňom 14.februára 2012, ktorým bola miera funkčného postihnutia dolných končatín preukázaná nálezom z ortopedického vyšetrenia. K otázke spätného uznania invalidity posudkový lekár ústredia uviedol, že neboli predložené žiadne odborné ani prepúšťacie správy, ktoré by potvrdili, že zdravotný stav navrhovateľa bol dlhodobo nepriaznivý už skôr. Posudkoví lekári zohľadnili aj navrhovateľom namietaný vrodený trombofilný stav a skutočnosť, že v roku 2005 prekonal trombózu tibiálnej artérie vpravo, liečenú ambulantne aplikáciou koagulačnej liečby, ktorou je ochorenie stabilizované bez rozvoja komplikácií a výrazných prejavov chronickej žilovej nedostatočnosti na nohách a z toho dôvodu nejde o závažné hematologické ochorenie s rozvojom komplikácií, ktoré by podmienovalo zvýšenie miery poklesu. Krajský súd doplnil dokazovanie; posudkový lekár ústredia v posudku zo 6.novembra 2012 vyhodnotil navrhovateľom predložené doklady (rozhodnutia posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia Obvodného národného výboru zo 6.decembra 1979, 8.júla 1988, preukazu o neschopnosti vykonávať vojenskú činnú službu, nález z ortopedického vyšetrenia 6.mája 2013, rádiologického vyšetrenia oboch bedrových kĺbov dňa 7.mája 2013, cievneho vyšetrenia dňa 10.júna 2013 a rtg-snímky bedrových kĺbov) a skonštatoval, že neboli preukázané žiadne nové skutočnosti o zdravotnom stave, resp. jeho zhoršení, pričom cievne vyšetrenie vrátane Dopplerovho vyšetrenia nepotvrdilo progresiu posttrombotického syndrómu - neboli potvrdené chronické komplikácie ochorenia typu vredov, parciálneho uzáveru žíl na nohách, nepriechodnosti alebo kompletného uzáveru niektorých žíl dolných končatín, nebol potvrdený ani nález trombov a preto nejde o závažné hematologické ochorenie s rozvojom komplikácií; z uvedených dôvodov zotrval na posudkovom závere a stanovenom dátume vzniku invalidity. Krajský súd dospel k záveru, že závery posudkových lekárov neboli spochybnené a navrhovateľom doložené nálezy a nepreukázali zhoršenie jeho zdravotného stavu a preto rozhodnutia odporkyne podľa § 250q ods.2 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Poukázal na preukaz o neschopnosti vykonávať vojenskú službu, vydaný v roku 1986, rozhodnutia posudkových komisií Obvodného národného výboru zo 6.decembra 1979 a 8.júla 1988 o nepriaznivom zdravotnom stave a obmedzení výberu prípravy na povolanie a zamestnanie ako aj predložené odborné lekárske nálezy, ktoré, podľa jeho názoru, preukazujú oprávnenosť jeho nároku na priznanie invalidného dôchodku tri roky spätne pred 14.februárom 2012. Nemôže predložiť staršie lekárske nálezy, lebo tieto boli skartované v archíve Ružinov. Taktiež namietal, že miera poklesu mu nebol zvýšená o 10%, hoci v lekárskom náleze z 10.júna 2013 je potvrdený posttrombotický syndróm. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil, lebo navrhovateľ nepreukázal tvrdenia o neúplnom zistení zdravotného stavu, keď sám nepredložil dôkazy na podporu svojich tvrdení o skoršom vzniku invalidity a vyššej miery poklesu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania boli rozhodnutia odporkyne o nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok.

Navrhovateľ namietal nesprávne hodnotenie miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Domáhal sa tak skoršieho dátumu vzniku invalidity, ako aj vyššej miery poklesu. V priebehu odvolacieho konania podaním, doručeným 5.júna 2014, predložil odvolaciemu súdu fotokópiu správy Fakultnej nemocnice Bratislava z 30.októbra 1972, podľa ktorej absolvoval dňa 2.novembra 1971 a 11.februára 1972 operáciu bedrových kĺbov pre stav po vrodenej luxácii kĺbov a dňa 6.októbra 1972 operačné odstránenie corporis alieni s dobrým pooperačným priebehom. Súčasne predložil fotokópiu správy z kúpeľnej liečby v čs. štátnych kúpeľoch Piešťany v dobe od 12.marca 1979 do 5.mája 1979,

podľa ktorej bol z liečby prepustený v zlepšenom stave, s hybnosťou v oboch bedrových kĺboch bez deficitu a zlepšením stereotypu chôdze.

Poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods.1 zákona).

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona).

Z citovaných ustanovení vyplýva, že predpokladom vzniku invalidity je dlhodobosť zdravotného postihnutia, ktoré spôsobuje mieru poklesu o viac ako 40%. Musí ísť o stav, ktorý podľa poznatkov lekárskej vedy pretrvá dlhšie ako jeden rok a nemožno ho zlepšiť liečbou.

Nebolo sporné, že navrhovateľ trpí postihnutím bedrových kĺbov od narodenia. Popri uvedenej dlhodobosti postihnutia je však pre vznik invalidity v zmysle § 71 ods.2 zákona nevyhnutné, aby taký dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav súčasne spôsobil pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% .

Okolnosť, že navrhovateľ mal v dôsledku zdravotného stavu obmedzený výber prípravy na vzdelanie a zamestnanie a že bol uznaný neschopným na výkon vojenskej služby, sama o sebe, bez preukázania obmedzenia pohybu bedrových kĺbov v rozsahu, uvedenom v kapitole XV, oddiel G, položka č.41.2 písm. b) prílohy č.4 zákona, neodôvodňuje skoršie uznanie invalidity pred 14.februárom 2012. Obmedzenie pohybu v uvedenom rozsahu bolo prvýkrát preukázané až správou z ortopedického vyšetrenia dňa 14.februára 2012. V odvolacom konaní predložené správy z roku 1972 a 1979 sú pre posudzovanie nároku na invalidný dôchodok tri roky spätne neaktuálne, naviac v roku 1979 potvrdzujú plnú hybnosť bedrových kĺbov po liečbe. Z uvedeného dôvodu sa aj odvolací súd stotožnil s názorom krajského súdu, že posudkoví lekári vyhodnotili rozhodujúce zdravotné postihnutia navrhovateľa v súlade s § 71 ods.6 a prílohou č.4 zákona, a že určenie dátumu vzniku invalidity odôvodnili logicky a presvedčivo, na základe dostupných lekárskeho nálezu, keď bez existencie skorších nálezu, ktoré by preukázali skoršie obmedzenie pohybu bedrových kĺbov, nemali podklad pre určenie vzniku invalidity pred 14.februárom 2012.

Posudkoví lekári vyhodnotili aj posttrombotický stav navrhovateľa a svoj záver o nezávažnosti tohto ochorenia pre posudkové účely odôvodnili presvedčivo a logicky. Aj podľa názoru odvolacieho súdu správy z cievneho vyšetrenia dňa 12.marca 2012 a 10.júna 2013 napriek konštatovaniu potreby antikoagulačnej liečby nepotvrdzujú závažné komplikácie, ktoré by ovplyvňovali pokles schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť a odôvodňovali tak zvýšenie miery poklesu podľa § 71 ods.8 zákona.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, je v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu preto podľa § 250ja ods.3 v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.